

Til lovforslag nr. L 21. Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 30. november 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til kulturministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Kulturministerens talepapir til samrådet er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget mundtlige

og skriftlige henvendelser fra Forenede Danske Antenneanlæg og Lassen & Ricard Advokataktieselskab.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Hans Jørgen Jensen (S) Søren Hansen (S) fmd. Eva Fatum (S) Poul Qvist Jørgensen (S)

Peder Sass (S) Margrete Auken (SF) Elsebeth Gerner Nielsen (RV) Aage Frandsen (SF)

Arne Melchior (CD) Ester Larsen (V) Helge Sander (V) nfmd. Birte Rønn Hornbech (V)

Hans Christian Schmidt (V) H. P. Clausen (KF) Agnete Laustsen (KF)

Brian Mikkelsen (KF) Ole Donner (FP)

Enhedslisten havde ikke medlemmer i udvalget.

Kulturministerens talepapir til samrådet med Kulturudvalget den 30. november 1994 om lovforslag nr. L 21, forslag til lov om ændring af ophavsretsloven

Samrådsspørgsmål A:

»Der ønskes en redegørelse for de eventuelle konsekvenser af, at lovforslaget ikke vedtages.«

Besvarelse:

»Når det handler om at sikre vore danske kabelanlæg en adgang til på rimelige vilkår at kunne videresprede radio- og tv-udsendelser, har vi i dag – når det gælder ophavsmændenes rettigheder – tvangslicensordningen i ophavsretslovens § 22 a.

Det er en ordning, der har fungeret godt.

For radiofonierne var det i 1985 ikke muligt på grund af de internationale forpligtelser at løse problemerne på helt samme måde. Men der blev gennemført en ordning, som i praksis stort set har fungeret ligesom tvangslicensen.

Satellit-kabeldirektivet medfører, at dette udmærkede system om nogle år må brydes op og omlægges.

– I forhold til ophavsmændene skal tvangslicensordningen senest den 31. december 1997 være afskaffet. Den skal erstattes med en kollektiv rettighedsforvaltning, der minder om, hvad vi her i Norden kalder en aftalelicens. På dette område giver direktivet mulighed for, at en leveringsnægtelse fra rettighedshavernes side kan underkastes nævnskompetence i tilfælde af misbrug af eneretten.

– For så vidt angår radiofonierne, er det efter direktivet forbudt at underkaste disse et krav om kollektiv rettighedsforvaltning. Dermed er det som udgangspunkt heller ikke muligt at anvende den nævnskontrol i tilfælde af misbrug, som følger af direktivets bestemmelser om kollektiv rettighedsforvaltning.

Direktivet giver dog her en ventil, som vi fra dansk side lagde afgørende vægt på, når nu vort hidtidige licenssystem skulle afskaffes.

Ventilen findes i direktivets art. 12, stk. 2, og går ud på, at lande, der pr. 1. januar 1995 har en nævnskontrol med radiofonierne i tilfælde af, at den enkelte radiofoni misbruger sin eneret, foreløbig kan bevare en sådan ordning i en 8-års-periode frem til år 2003.

Det er denne ventil, vi gerne vil udnytte ved at søge det forelagte lovforslag vedtaget inden den 1. januar 1995.

Virkingen af, at lovforslaget ikke skulle blive vedtaget, vil være, at det ikke vil være muligt for Folketinget i forbindelse med en senere omlægning af tvangslicensordningen at underkaste radiofonier samme misbrugskontrol, som direktivet giver mulighed for, når det gælder den kollektive rettighedsforvaltning, som efter direktivet skal gælde for ophavsmændene. Det ville give radiofonierne en stærkere retsstilling end de øvrige rettighedshavere og kunne dermed skabe vanskeligheder for kabelanlæggenes rettighedsclearing. Det ønsker vi ikke.